Högra slingans runor äro: **-isþi : af-**, som tillhört orden -[r]*ēsþi æf*[tiʀ] 'reste efter'. Av r. 1 **i** är foten borta; av r. 6, som förmodligen varit **f**, finnes blott 5 cm. av staven nedifrån.

I vänstra slingan finnas blott delar av två runstavar, den ena 6 cm, den andra 2 cm nedifrån.

109. Frössle, Kärna sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVI. Fig. 4.

Litteratur: W. 89; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.* h. 1, s. 23, teckning; *Reseber.*; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 27, teckning.

Enligt C. F. Nordenskjöld upptogs runstenen 1859 från bottnen av en dyngstad, inlades sedermera i en stenmur nära dammen vid Frössle frälsegård, var vid mitt besök 1888 rest men fallfärdig, stödd mot en gärdesgård, och inflyttades i parken vid Lagerlunda, där han står på en liten kulle på gårdsplanen, söder om byggnaden, väster om inkörsvägen.

Ämnet är gneis. Höjden efter korset är 1,65 m, efter vänstra sidan 1,75 m, bredden över korset 1,08 m. Ristningen är tydlig.

På **þ** i **risþi** utgår bistaven nästan från stavens topp. På **f** i **eftir** utgår nedre bistaven från foten av staven; på **t** räcker icke staven upp till övre slinglinien, vardera bistaven är huggen för sig och skild från staven; på **r** är toppen 1,5 cm under övre slinglinien. I **onut** är övre bistaven skild från staven genom en kort mellanbalk, sådana skilja ock de tre strecken på **s** i **sin**. Alla **s** äro vändrunor.

Inskriften är följande:

· smiþr · risþi · stin · eftir · onut · sun · sin ·

Namnet *Smiðr* förekommer även Öl. 28 Gårdby, troligen ock, ristat **simiþr**, L. 897 Ösby, samt som tillnamn ofta på Gottland. Jfr Lundgren, *Personnamn*. Namnet är ock isl., norskt och danskt.

Översättning: Smed reste stenen efter Anund, sin son.

110. Lagerlunda, Kärna sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVII. Fig. 1.

Litteratur: W. 90; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.*, h. 1, s. 22, teckning; *Reseberättelse* 1870, s. 27, teckn. pl. II; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 27, teckn.

C. F. Nordenskjöld uppgiver, att stenen anträffats c. 1860 vid omgrävning av en gammal trädskola 2,5 fot (74 cm) djupt under jordytan. Stycket utgjorde sedan ett slags